

SPOD ZNAKU MARYI

Parafia Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski w Dąbrowie Górniczej

Nr 3 (151) • 29 stycznia 2017 • IV NIEDZIELA ZWYKŁA • 5 lutego 2017 • V NIEDZIELA ZWYKŁA

LITURGIA SŁOWA

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

So 2, 3; 3, 12-13; 1 Kor 1, 26-31; Mt 5, 1-12a

Jezus, widząc tłumy, wyszedł na górę. Gdy usiadł, zbliżyli się do Niego uczniowie. Wtedy odezwał się i zaczął nauczać: „Szczęśliwi ubodzy w duchu, ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. Szczęśliwi, którzy cierpią udrękę, ponieważ będą pocieszeni. Szczęśliwi łagodni, ponieważ oni posiadają ziemię. Szczęśliwi, którzy są głodni i spragnieni sprawiedliwości, ponieważ oni będą nasyceni. Szczęśliwi miłosierni, ponieważ oni dostąpią miłosierdzia. Szczęśliwi, którzy mają czyste serce, ponieważ oni będą oglądać Boga. Szczęśliwi, którzy zabiegają o pokój, ponieważ oni zostaną nazwani synami Bożymi. Szczęśliwi, którzy są prześladowani za sprawiedliwość, ponieważ do nich należy królestwo niebieskie. Jesteście szczęśliwi, gdy was znieważają, prześladowują i oczerniają z mojego powodu. Ciescie się i radujcie, bo wielka jest wasza zapłata w niebie”.

Pójdźmy drogą ku szczęściu

Każdy z nas pragnie szczęścia. Szukamy go na wiele różnych sposobów, ale w praktyce rzadko korzystamy ze wskazówek Jezusa z dzisiejszej Ewangelii. Trudno jest nam zrozumieć, że to właśnie one prowadzą do prawdziwego szczęścia. Oczywiście zaprezentowany w nich ideał jest piękny i raczej mu nie zaprzeczamy, ale jak to w życiu bywa, ideał ideałem, a codzienność wymaga innych wyborów. Często tak myślimy i na skutek tego nasze poszukiwanie szczęścia zdaje się nie mieć końca. Droga, którą wskazuje nam dzisiaj Jezus, nie jest prosta, ale jeśli rzeczywiście Mu ufamy, to możemy być pewni, że doprowadzi nas do celu. Bóg pragnie, abyśmy byli szczęśliwi. Właśnie po to Jezus wskazał nam drogę prowadzącą do szczęścia. Sami jednak musimy zdecydować, czy nią pójdziemy.

Duchu Święty, przemieniaj nasze umysły, abyśmy zrozumieli, co przyczynia się do naszego prawdziwego szczęścia i naucz nas podążać ku niemu.

V NIEDZIELA ZWYKŁA

Iz 58, 7-10; 1 Kor 2, 1-5; Mt 5, 13-16

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Wy jesteście solą ziemi. Lecz jeśli sól straci swoją właściwość, czym się ją posoli? Nie nadaje się do niczego, chyba tylko na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem dla świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też lampy po to, by ją schować pod garncem, lecz stawia się ją na świeczniku, żeby świeciła wszystkim, którzy są w domu. Tak też niech świeci wasze światło dla ludzi, aby widzieli wasze dobre czyny i chwalili waszego Ojca, który jest w niebie”.

Stać się światłością

Słowa Jezusa, że jesteśmy światłem świata, warto odczytać w kontekście innej Jego wypowiedzi: „Ja Jestem światłością świata. Kto idzie za Mną, nie będzie chodził w ciemności, lecz

będzie miał światło życia” (J 8, 12). Po pierwsze, jesteśmy światłem, o ile idziemy za Jezusem, tzn. jesteśmy Jego naśladowcami, uczniami. Po drugie, im bardziej realizujemy powołanie do bycia uczniami, tym bardziej upodabniamy się do Mistrza i tak jak On możemy stać się światłością, która świeci Jego blaskiem. On chce, abyśmy objawiali Go całemu światu, ale nie zapominajmy, że jest to zadanie bardzo trudne, wymagające ciągłego nawracania się. W przeciwnym razie Jego światłość nie będzie mogła ujawnić naszych dobrych czynów, a jedynie naszą słabość i niewerność.

Panie Jezu, prawdziwa Światłości, wskazuj nam drogę, którą mamy iść, i pomagaj nam dawać na niej świadectwo o Tobie.

Najświętsza Maryja Panna z Lourdes – 11 lutego

W 1858 roku, w cztery lata po ogłoszeniu przez Piusa IX dogmatu o Niepokalanym Poczęciu, Matka Boża zjawiła się ubogiej pasterce, św. Bernadecie Soubirous, w Grocie Massabielskiej w Lourdes. Podczas osiemnastu zjawień (w okresie 11 lutego – 16 lipca) Maryja wzywała do modlitwy i pokuty.

11 lutego 1858 r. Bernadetta Soubirous wraz z siostrą i przyjaciółką udała się w pobliże Starej Skały – Massabielle – na poszukiwanie suchych gałęzi, aby rozpalić ogień w domu. Gdy dziewczyna została sama, usłyszała dziwny dźwięk podobny do szumu wiatru i zobaczyła światłość, z której wyłoniła się postać „Pięknej Pani” z różańcem w ręku. Odtąd objawienia powtarzały się.

Bernadetta opowiedziała o tym wydarzeniu koleżankom, te rozpowiały o tym sąsiadom. Rodzice strofowali Bernadettę, że rozpowiada plotki; zakazali jej chodzić do groty, w której miała jej się ukazać Matka Boża. Cofnęli jednak zakaz, gdy zobaczyli, że dziecko gaśnie na ich oczach z udręki. Dnia 14 lutego dziewczęta udały się najpierw do kościoła i wzięły ze sobą wodę święconą. Gdy przybyły do groty, było już po południu. Kiedy w czasie odmawiania różańca ponownie ukazała się Matka Boża, Bernadetta, idąc za radą towarzyszek, pokropiła tajemniczą zjawę i wypowiedziała słowa: „Jeśli przychodzisz od Boga, zbliż się; jeśli od szatana, idź precz!”. Pani, uśmiechając się, zbliżyła się aż do brzegu wylotu groty i odmawiała różaniec.

18 lutego Bernadetta udała się w pobliże groty z dwiema znajomymi rodziny Soubirous. Przekonane, że może to jest jakaś dusza czyścicowa, poradziły Bernadecie, aby poprosiła zjawę o napisanie życzenia na kartce papieru, którą ze sobą przyniosły. Pani odpowiedziała: „Pisanie tego, co ci chcę powiedzieć, jest niepotrzebne”. Matka Boża poleciła dziewczynce, aby przychodziła przez kolejnych 15 dni. Wiadomość o tym rozeszła się lotem błyskawicy po całym miasteczku. 21 lutego, w niedzielę, zjawilo się przy grocie skał massabielskich kilka tysięcy ludzi. Pełna smutku Matka Boża zachęcała Bernadettę, aby modliła się za grzeszników. Tego dnia, gdy Bernadetta wychodziła po południu z kościoła z Nieszporów, została zatrzymana przez komendanta miejscowej policji i poddana śledztwu. Kiedy dnia następnego dziewczynka udała się do szkoły, uczące ją siostry zaczęły ją karcić, że wprowadziła tyle zamieszania swoimi przywidzeniami.

23 lutego Matka Boża ponownie zjawiła się i poleciła Bernadecie, aby udała się do miejscowego proboszcza i poprosiła go, aby tu wystawiono ku Jej czci kaplicę. Roztropny proboszcz, po pilnym przeegzaminowaniu 14-letniej dziewczynki, rzekł do Bernadetty: „Mówiłaś mi, że u stóp tej Pani, w miejscu, gdzie zwykła stawać, jest krzak dzikiej róży. Poproś Ją, aby kazała tej gałęzi rozkwitnąć”. Przy najbliższym zjawieniu się Matki Bożej Bernadetta powtórzyła słowa proboszcza. Pani odpowiedziała uśmiechem, a potem ze smutkiem wypowiedziała słowa: „Pokuty, pokuty, pokuty”.

25 lutego w czasie ekstazy Bernadetta usłyszała polecenie: „A teraz idź do źródła, napij się z niego i obmyj się w nim”. Dziewczę skierowało swoje kroki do pobliskiej rzeki, ale usłyszało wtedy głos: „Nie w tę stronę! Nie mówiłam ci przecież, abyś piła wodę z rzeki, ale ze źródła. Ono jest tu”. Na kolanach Bernadetta podążyła więc ku wskazanemu w pobliżu groty miejscu. Gdy zaczęła grzebać, pokazała się woda. Na oczach śledzącego wszystko uważnie tłumu ukazało się źródło, którego dotąd nie było. Woda biła z niego coraz obficiej i szerokim strumieniem płynęła do rzeki. Okazało się rychło, że woda ta ma moc leczniczą. Następnego dnia posłał do źródła po wodę swoją córkę niejaki Bouriette, kamieniarz, rzeźbiarz nagrobków. Stracił prawe oko przy rozsadzaniu dynamitem bloków kamiennych. Także na lewe oko widział coraz słabiej. Po gorącej modlitwie począł przemycać sobie ową wodą oczy. Natychmiast odzyskał wzrok. Cud ten zapoczątkował cały szereg innych – tak dalece, że Lourdes zasłynęło z nich jako pierwsze wśród wszystkich sanktuariów chrześcijańskich.

Nie wszyscy ludzie wierzyli w działanie sił nadprzyrodzonych w Lourdes. Na życzenie niedowiarków chemik Latour dokonał analizy wody. Jego raport tylko pozornie był rzetelny. Latour wymienił co prawda wszystkie substancje występujące w wodzie, ale nie podał ich ilości. Stwierdził, że źródło ma właściwości lecznicze i stąd liczne uzdrowienia. „W trosce o dobro obywateli” zalecił ostrożność w korzystaniu z niego. Mimo tego pielgrzymi docierali do źródła. Cudownych uzdrowień przybywało. Czy woda mineralna może dokonywać cudów? – pytali ludzie. Władze Lourdes zleciły ponowną, dokładną analizę wody specjalście wysokiej klasy – profesorowi Filhol – wykładowcy na uniwersytecie w Tuluzie. Jego rzetelna opinia wykazała, że woda ze źródła nie różni się składem chemicznym od większości wód strumieni górskich. Na pewno „nie zawiera żadnych substancji posiadających własności lecznicze”. – A więc to nie woda uzdrawia – mówili ludzie – ale Pan Bóg, a źródło jest jedynie znakiem Jego łaski.

Dziś do Lourdes przybywają pielgrzymki z całego świata. Ludzie modlą się, śpiewają maryjne pieśni i z wiarą zanurzają się w wodzie, gromadzonej w licznych ujęciach, basenach i fontannach. To Maryja wybrała to miejsce i ten znak, aby przekonać wątpiących. To dzięki Maryi ludzie odzyskują zdrowie, zanurzając się w zwykłej źródlanej wodzie. Wielu pielgrzymów odjeżdża z Lourdes uzdrowionych na ciele i duszy. Maryja działa, a źródło – znak łaski – wciąż bije.

27 lutego Matka Boża ponowiła życzenie, aby na tym miejscu powstała kaplica. 1 marca 1858 roku poleciła Bernadecie, aby modliła się nadal na różańcu. 2 marca Matka Boża wyraziła życzenie, aby do groty urządzano procesje. Zawiadomiony o tym proboszcz odpowiedział, że będzie to mógł uczynić dopiero za pozwoleniem swojego biskupa. 4 marca na oczach ok. 20 tysięcy ludzi został cudownie uleczony przy źródle miejscowy restaurator, Maumus. Miał on na wierzchu dłoni wielką narośl. Lekarze orzekli, że jest to złośliwy rak i trzeba rękę amputować. Kiedy modlił się gorąco i polecał wstawienictwu Bernadetty, zanurzył rękę w wodzie bijącej ze źródła i wyciągnął ją zupełnie zdrową, bez ropiejącej narośli. Poprzedniego dnia pewna matka doznała łaski nagłego uzdrowienia swojego dziecka, które zanurzyła całe w zimnej wodzie

źródła, kiedy lekarze orzekli, że dni dziecka są już policzone.

Nastąpiła dłuższa przerwa w objawieniach. Dopiero 25 marca, w uroczystość Zwiastowania, Bernadetta ponownie ujrziała Matkę Bożą. Kiedy zapytała Ją o imię, otrzymała odpowiedź: „Jam jest Niepokalane Poczęcie”. Były to bardzo ważne słowa, ponieważ miały zaledwie 4 lata od ogłoszenia przez papieża Piusa IX dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Maryi, który budził pewne kontrowersje. Warto zauważyć, że pojęcie to dla wiejskiej dziewczynki nie było ani zrozumiałe, ani nawet jej znane.

Po dłuższej przerwie 7 kwietnia, w środę po Wielkanocy, Matka Boża ponownie objawiła się Bernadecie. Po rozejściu się tłumów policja pod pozorem troski o bezpieczeństwo publiczne i konieczności przeprowadzenia badań wody źródła, zamknęła dostęp do źródła i grotu. Zabrano także do komisariatu liczne już złożone wota. Jednak Bernadetta uczęszczała tam nadal i klękając opodal modliła się. 16 lipca, w uroczystość Matki Bożej Szkaplerznej, Matka Boża pojawiła się po raz ostatni.

18 stycznia 1862 roku komisja biskupa z Targes po wielu badaniach ogłosiła dekret, że „można dać wiarę” zjawiskom,

jakie się przydarzyły w Lourdes. W roku 1864 ks. proboszcz Peyramale przystąpił do budowy świątyni. W roku 1875 poświęcił ją uroczystie arcybiskup Paryża Guibert. W uroczystości tej wzięło udział: 35 arcybiskupów i biskupów, 3 tys. kapłanów i 100 tys. wiernych. W roku 1891 Leon XIII ustanowił święto Objawienia się Matki Bożej w Lourdes, które św. Pius X w 1907 r. rozciągnął na cały Kościół. Lourdes jest obecnie słynnym miejscem pielgrzymkowym, do którego przybywają tysiące ludzi, by czcić Matkę Bożą jako Uzdrawienie Chorych. Bernadetta wstąpiła w 1866 roku do klasztoru Notre Dame de Nevers i tam zmarła na gruźlicę w 1879 r. w wieku 35 lat. Pius XI w roku 1925 uroczystie ją beatyfikował, a w roku 1933 – kanonizował. Jej wspomnienie obchodzone jest 16 kwietnia.

W miejscu, gdzie kiedyś Bernadetta klęczała, trzymając świecę, dziś stoi wielki świecznik. Tysiące świec są symbolem wiary, nadziei i nieustającej modlitwy przybywających pielgrzymów. W czasie pielgrzymki do Lourdes w 1983 r. w grocie Massabielle modlił się papież Jan Paweł II.

Figura Matki Bożej wykonana przez rzeźbiarza Josepha Fabischa, Polaka z pochodzenia, stanęła w niszy 4 kwietnia 1864 roku. Wryty napis oznacza: „Ja jestem Niepokalane Poczęcie”.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Ostatnia niedziela stycznia, obchodzona jest w Kościele jako Światowy Dzień Trędowatych, ustanowiony w 1954 roku. Wiemy, jak straszna w skutkach jest ta choroba. Starajmy się więc pomóc, aby dotknięci nią byli leczeni w poszanowaniu ludzkiej godności. Dziś na świecie trędowatymi opiekują się głównie chrześcijańscy misjonarze.

2. W czwartek, 2 lutego, święto Ofiarowania Pańskiego, w polskiej tradycji nazywane świętem Matki Bożej Gromnicznej. To pamiątka obrzędu, jakiemu zgodnie z żydowskim prawem w czterdziestym dniu po urodzeniu Pana Jezusa poddali się Maryja i Józef. Zanieśli Dzieciątka do Świątyni Jerozolimskiej, aby przedstawić Je Bogu i złożyć ofiarę. Msze św. o godz. 9.00 i 18.00. Na początku każdej Mszy św. będzie miał miejsce obrzęd błogosławieństwa świec. Na liturgię przyniesiemy świece zwane gromnicami. Zostaną one pobłogosławione, aby przez cały rok, a zwłaszcza w chwilach trwogi i cierpienia, przypominały nam o Panu Jezusie – Światłości Narodów, który nieustannie oświeca drogi naszego życia. Na Mszę św. o godz. 18.00 zapraszamy dzieci z kl. III, przygotowujące się do Pierwszej Komunii Świętej, z rodzicami. Prosimy o przyniesienie świec chrzcielnych.

3. Z inicjatywy papieża Jana Pawła II święto Ofiarowania Pańskiego jest także Światowym Dniem Życia Konsekrowanego. Naszą modlitwą obejmujemy osoby podejmujące służbę Panu Bogu i ludziom w różnych zakonach i zgromadzeniach. Tego dnia będziemy prosić o liczne i święte powołania do życia zakonnego w naszych rodzinach i wspólnocie parafialnej. Wesprzemy też materialnie borykające się z trudnościami klasztory i domy zakonne. Ofiary składane do puszek przeznaczone są na wsparcie kontemplacyjnych wspólnot zakonnych.

4. W piątek, 3 lutego, z okazji liturgicznego wspomnienia św. Błażeja, którego czcimy jako orędownika w chorobach gardła,

na zakończenie Mszy św. specjalne błogosławieństwo świecami za jego wstawiennictwem.

5. W pierwszy czwartek miesiąca, 2 lutego, po Mszy św. o godz. 18.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu, modlitwy za kapłanów i osoby zakonne oraz o nowe powołania kapłańskie i zakonne i adoracja do godz. 21.00; zakończenie adoracji Apelem Jasnogórskim.

6. W pierwszy piątek miesiąca, 3 lutego, pragniemy wypełnić prośbę Pana Jezusa o modlitwę wynagradzającą za grzechy nasze i całego świata. Spowiedź w piątek od godz. 16.45. Prosimy też zgłaszać chorych na pierwszy piątek, których kapłan odwiedzi w domu z Najświętszym Sakramentem.

7. W pierwszą sobotę miesiąca czcimy Matkę Najświętszą i powierzamy Jej matczynej opiece naszą codzienność.

8. W pierwszą niedzielę miesiąca, 5 lutego, po każdej Mszy św. adoracja Najświętszego Sakramentu a po Mszy św. o godz. 9.00 spotkanie Żywego Różańca.

9. Piąta niedziela w ciągu roku liturgicznego gromadzi nas przy stole Eucharystii. Pamiętajmy, że nikt z nas osobiście ani nasza wspólnota parafialna nie jest w stanie pogłębić swojej więzi z Panem Bogiem bez Eucharystii. Dopiero tutaj, karmiąc się prawdziwą miłością, każdy chrześcijanin uczy się ofiarnego życia. Częściej wczytujemy się w objawienie Boże zawarte w Piśmie Świętym i wsłuchujemy się w to, co mówi Kościół, którego zadaniem jest ciągle przybliżanie nas do zbawienia. Tylko w ten sposób możemy stać się świadkami Chrystusa w świecie.

10. Zakończyliśmy wizytę duszpasterską w parafii zwaną popularnie kolędą. Dziękujemy wszystkim, którzy nas przyjęli. Bóg zapłać za otwarte drzwi domów i mieszkań, za życzliwość, gościnę i złożone ofiary. Dziękujemy także ministrantom za pomoc w kolędzie. Wszystkich mieszkańców naszej parafii, zarówno tych, którzy nas przyjęli po kolędzie, jak i tych, u których drzwi zastaliśmy zamknięte, obejmujemy modlitwą.

W TYM OKRESIE PATRONUJĄ NAM...

- we wtorek, 31 stycznia, św. Jan Bosko (1815-1888), założyciel salezjanów i Zgromadzenia Córek Maryi Wspomożycielki Wiernych, wielki pedagog i apostoł młodzieży;
- w piątek, 3 lutego, św. Błażej, biskup i męczennik z IV wieku, jego pomocy wzywamy w chorobach gardła; tego samego dnia św. Oskar (801-865), biskup, benedyktyn, misjonarz Skandynawii, patron Szwecji;
- w poniedziałek, 6 lutego, św. Paweł Mika i jego Towarzysze, pierwsi męczennicy Dalekiego Wschodu;
- w piątek, 10 lutego, św. Scholastyka (†542), dziewica, siostra św. Benedykta, wielkiego założyciela zakonu benedyktynów i patrona Europy; na wzór brata założyła zakon żeński według reguły benedyktyńskiej i całkowicie poświęciła się Panu Bogu;
- W sobotę, 11 lutego, wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Święto Matki Bożej z Lourdes łączymy z obcho-

INTENCJE MSZALNE

IV Niedziela Zwykła 29.01.

- 9.00. † Teresę Wojtynek
10.30. † Tomasza w 5. r. śmierci Kucypera; Helenę, Adama Kucypera
12.00. O Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej w 19. r. urodzin dla Krzysztofa
18.00. O wiarę i rozpoznanie woli Bożej dla Elżbiety, gregorianka 29

Poniedziałek 30.01.

- 17.00. O wiarę i rozpoznanie woli Bożej dla Elżbiety, gregorianka 30
18.00. † Andrzeja Snopek w 2. r. śmierci, od żony z rodziną

Wtorek 31.01. Św. Jana Bosko

- 7.00. 1) † Ryszarda Kubajka, od uczestników pogrzebu
2) † Józefę, od rodziny Suwałów
18.00. † Bogdana Kantyka, od Ewy i Marcina Skolińskich z rodziną z Radziechów

Środa 01.02.

- 17.00. † Zofię Gembara, od rodziny Rojek
18.00. 1) † Stanisława Golik, od sąsiadów
2) O Boże błogosławieństwo w rocznicę urodzin Natalii i pomyślność w sesji egzaminacyjnej

Czwartek 02.02. Święto Ofiarowania Pańskiego

- 9.00. † Jana Wronkowskiego w 15. r. śmierci
18.00. † Damiana Żmudzińskiego

Piątek 03.02. Św. Błażeja

- 17.00. † Józefa Szpickiego, od sąsiadów
18.00. W intencji ojczyzny

Sobota 04.02.

- 7.00. † Leszka Liwaka; Alfreda Marczewskiego oraz zmarłych z rodzin Liwaków i Marczewskich
18.00. 1) W intencji wynagradzającej od Żywego Różańca
2) † Zofię Gembara, od rodziny Trzewicków z dziećmi

dami Światowego Dnia Chorych. Mamy więc szczególną okazję do pogłębienia postawy wrażliwości, refleksji i czynnego działania wobec cierpiących i chorych, osamotnionych, wobec tych, do których mamy bardzo blisko i wobec tych, których nie znamy. Współczesny świat bardzo potrzebuje wielu dobrych Samarytan.

POSŁUGA SAKRAMENTALNA

CHRZTY: styczeń 2017

1. Dominik Denkiewicz

ZMARLI: styczeń 2017

1. Bożena Zmelonek
2. Genowefa Kaleta-Gorgoń
3. Barbara Płonka

V Niedziela Zwykła 05.02.

- 9.00. Za żywych i zmarłych członków Żywego Różańca
10.30. O Boże błogosławieństwo, zdrowie i opiekę Matki Bożej dla Janiny z okazji urodzin
12.00. Za parafian

18.00. † Marię, Stanisława, Aleksandra Szymskich

Poniedziałek 06.02. Św. Pawła Miki i Towarzyszy

- 17.00. † Zofię Gembara, od uczestników pogrzebu
18.00. O Boże błogosławieństwo, zdrowie dla taty Jana

Wtorek 07.02.

- 7.00. † Józefa Szpickiego, od uczestników pogrzebu
18.00. † Bogdana Kantyka, od Kazimierza i Marii Lach z rodziną z Radziechów

Środa 08.02.

- 17.00. † Tadeusza Murasa, od sąsiadów z ul. M. Szulc
18.00. † Stanisławę, Franciszkę, Karola Adamczyków

Czwartek 09.02.

- 17.00. † Cecylię, Zygmunta Łydków; Mirosława Balińskiego
18.00. † Emilię Życińską i jej rodziców Apolonię i Stanisława

Piątek 10.02. Św. Scholastyki

- 17.00. † Genowefę Kaleta-Gorgoń, od męża Mariana
18.00. † Stanisława Golik, od sąsiadów

Sobota 11.02.

- 7.00. † Lucynę Trela, od uczestników pogrzebu
18.00. 1) O nawrócenie i utrzymanie w trzeźwości dla syna Ireneusza, od mamy
2) † Zofię Gembara, od wnuczki Anety z mężem i dziećmi

VI Niedziela Zwykła 12.02.

- 9.00. † Bolesława Bochenek w 22. r. śmierci, od siostry; oraz za zmarłych z rodziny Bochenków
10.30. † Stanisławę, Jana, Ryszarda Krusiec; Edwarda Walczuk
12.00. Za parafian
18.00. † Józefę Szul w dniu urodzin, od męża i dzieci